

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 26.05.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в закрито заседание на 26.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

като разгледа дело номер **1610** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

С определение от 11.02.2020 г., а.д. 1385/20 г. състав на АССГ е разделил производството, като е отделил оспорването на заповед № 3С – 135 от 03.10.2016 г. на МО. В останалата част от делото исковите са отделени, за образуване на отделни производства и разпределяне на други съдебни състави. Производството е по повод искова молба от И. М. М. да бъдат обявени за нищожни, незаконосъобразни и да бъдат отменени всички действия и документи на министерство на отбраната и подчинените му структури, извършени в периода 19.07.2013 г. – 19.12.2019 г., свързани с изземване и търсене наем за ателие № 2 в [населено място], [улица], вх. А.

В конкретиката на искането, ищецът не сочи актове, които според него са нищожни, а изброява неустановими актове за сочения период. Бланкетно сочи на самостоятелно основание да бъдат обявени за нищожни, незаконосъобразни и да бъдат отменени Заповед № 3С-135/03.10.2016 г. на МО, предмет на друго адм. дело по описа на съда; писмо № 13002/23.06.2016 г. на ИА „ВК и ВПД“, писмо № 17833/22.11.2018 г. на ИА „ВП и ВПД“ и заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 на ИА „ВК и ВПД“ № 3052689/29.06.2018 г.; заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 на ИА „ВК и ВПД“ № 3061531/29.08.2019 г.

С разпореждане от 14 февруари 2020 г. съдът, в този състав е оставил производството без движение, като дал конкретни указания в законово определен срок да се изпълнят от ищеца, с оглед преценка по допустимост и редовност на исковата молба.

В срок ищецът е депозирал отговор по разпореждането като конкретизира предмета на иска: отказ на сл. министър № 22-10-169/2013 от 27.08.2014 г.; отказ на директор на дирекция „Инфраструктура на отбраната“ в МО № 22-10-169/2013 от 20.11.2014 г.; отказ на министър на отбраната № 22-10-169/2013 от 27.02.2015 г., отказ на зам. министър на отбраната № 22-10-169/2013 от 19.01.2016 г., отказ на министър на отбраната № 21-40-140/13.08.2019 г., писмо рег. № 13-00-91/22.01.2020 г., издадено от

министър на отбраната.

Като ответник по отношение на тези актове се сочи Министерство на отбраната. Искане за обявяване нищожност на отговор на МС № 03.07-892/11.09.2014 г., с посочен ответник Министерски съвет.

В петитумната част на уточнителната молба се иска обявяване нищожност и на писма: № 13-00-91/24.01.2020 на МО; № 13002/23.06.2016 г. на ИА „ВК и ВПД“; № 17833/22.11.2018 г. на ИА „ВК и ВПД“; № 637/15.01.2020 г. на ИА „ВК и ВПД“.

На отделно основание има искане да бъде задължено МО и ИА „ВК и ВПД“ да преустановят действия си, вероятно срещу ищеца, и да не предприемат нови такива във връзка с търсенето на наказателен наем/обезщетение за период 19.07.2013 г. – 01.02.2020 г.

Служебно е известно, че ищецът проявява активност и динамика по оспорване на актове, издадени и издавани от МО, което следва да бъде ценено при определяне предмета на жалбите и исковете му, доколкото едни и същи актове се оспорват пред различни съдебни състави на АССГ, било като нищожни или незаконосъобразни.

Съдът, след конкретизиране на предмета на исковата молба, намира, че оспорваните актове са издавани през различни времеви периоди, от различни органи – длъжностни лица на МО; оспорат се като нищожни и писма на друга структура на МО, както и се иска да не се предприемат действия от страна на МО и ИА „ВК и ВПД“ по отношение на ищеца, за минал период и в бъдеще.

Кооптираните претенции на ищеца по отношение на различни актове, издавани от различни органи и исканията му за задължаване органи на изпълнителната власт да се въздържат от действия по отношение на него, налагат невъзможност исканията му да бъдат разглеждани в едно производство.

Това е основание делото да бъде разделено, като за разглеждане пред този състав ще остане искането за прогласяване нищожността и незаконосъобразността на отказ на сл. министър МО № 22-10-169/2013 от 27.08.2014 г.

По отношение останалите актове: обявяване нищожност и незаконосъобразност на отказ на директор на дирекция „Инфраструктура на отбраната“ в МО № 22-10-169/2013 от 20.11.2014 г.; отказ на министър на отбраната № 22-10-169/2013 от 27.02.2015 г., отказ на зам. министър на отбраната № 22-10-169/2013 от 19.01.2016 г., отказ на министър на отбраната № 21-40-140/13.08.2019 г., писмо рег. № 13-00-91/22.01.2020 г., издадено от министър на отбраната; обявяване нищожност и незаконосъобразност на отговор на МС № 03.07-892/11.09.2014 г., с посочен ответник Министерски съвет; искове за обявяване нищожност и незаконосъобразност на писма: № 13-00-91/24.01.2020 на МО; № 13002/23.06.2016 г. на ИА „ВК и ВПД“; № 17833/22.11.2018 г. на ИА „ВК и ВПД“; № 637/15.01.2020 г. на ИА „ВК и ВПД“, исковата молба с уточнението към нея и материалите, приложени по делото следва да се отделят за образуване на отделни производства по тези искове.

По тези съображения, съдът

ОПРЕДЕЛИ

РАЗДЕЛЯ производството по исковата молба на И. М. М. за прогласяване нищожност и незаконосъобразност на: отказ на сл. министър № 22-10-169/2013 от 27.08.2014 г.; отказ на директор на дирекция „Инфраструктура на отбраната“ в МО № 22-10-169/2013 от 20.11.2014 г.; отказ на министър на отбраната № 22-10-169/2013 от 27.02.2015 г.; отказ на зам. министър на отбраната № 22-10-169/2013 от 19.01.2016 г.; отказ на министър на отбраната № 21-40-140/13.08.2019 г.; писмо рег. №

13-00-91/22.01.2020 г., издадено от министър на отбраната; писмо - отговор на МС № 03.07-892/11.09.2014 г., с посочен ответник Министерски съвет; писмо № 13-00-91/24.01.2020 на МО; писмо № 13002/23.06.2016 г. на ИА „ВК и ВПД“; писмо №17833/22.11.2018 г. на ИА „ВК и ВПД“; писмо № 637/15.01.2020 г. на ИА „ВК и ВПД“; заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 на ИА „ВК и ВПД“ № 3052689/29.06.2018 г.; заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 на ИА „ВК и ВПД“ № 3061531/29.08.2019 г.; искане да бъде задължено МО и ИА „ВК и ВПД“ да преустановят действия си, срещу И. М. М. да не предприемат нови такива във връзка с търсенето на наказателен наем/обезщетение за период 19.07.2013 г. – 01.02.2020 г.

ОСТАВЯ за разглеждане по настоящото дело искането за прогласяване нищожност на отказ на сл. министър МО № 22-10-169/2013 от 27.08.2014 г.

ИСКОВАТА МОЛБА за прогласяване нищожност и незаконосъобразност на:

- отказ на директор на дирекция „Инфраструктура на отбраната“ в МО № 22-10-169/2013 от 20.11.2014 г.;

- отказ на министър на отбраната № 22-10-169/2013 от 27.02.2015 г.;

- отказ на зам. министър на отбраната № 22-10-169/2013 от 19.01.2016 г.;

- отказ на министър на отбраната № 21-40-140/13.08.2019 г.;

- писмо рег. № 13-00-91/22.01.2020 г., издадено от министър на отбраната;

- писмо - отговор на МС № 03.07-892/11.09.2014 г., с посочен ответник

Министерски съвет;

- писмо № 13-00-91/24.01.2020 на МО;

- писмо № 13002/23.06.2016 г. на ИА „ВК и ВПД“;

- писмо №17833/22.11.2018 г. на ИА „ВК и ВПД“;

- писмо № 637/15.01.2020 г. на ИА „ВК и ВПД“;

- заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 на ИА „ВК и ВПД“ № 3052689/29.06.2018 г.;

- заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 на ИА „ВК и ВПД“ № 3061531/29.06.2018 г.

- Искане да бъде задължено МО и ИА „ВК и ВПД“ да преустановят действия срещу И. М. М. и да не предприемат нови такива във връзка с търсенето на наказателен наем/обезщетение за период 19.07.2013 г. – 01.02.2020 г.

ДА СЕ ДОКЛАДВА на председател на Административен съд София за образуване на нови дела и определяне на съдия докладчик по всяко оспорване и/или искова претенция.

Да се изготвят служебно преписи от исковата малба, уточнителната молба и приложенията по преписката, както и от настоящото определение за администриране на отделните производства.

Определението не може да се обжалва.

Съдия